

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 33. Actum de novo Visitatore Apostolico ad Sinensem Imperatorem
ablegando.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](#)

Sæc. XVIII. tamen ignoratum, proscriptis bonis
A.C. 1719. pite plecti jussus est, Pontificis tame
clementia mortis sententiam in perpe
tuæ custodiæ pœnam commutavit.

§. XXXIII.

*Actum de Visitatore Apostolico ad
nensem Imperatorem alegando.*

*Orat. Con-
fist. Clem. XI.
p. 163.
Dorsanne
l.c. p. 482.
Benedict.
XIV. Bulla
ex quo sin-
gulari &c.* **R**ecentissimis ex Sinarum Imperio
teris significatum erat Pontifici, quod
Imperator per Tribunalia sua dem
constituerit, ut omnes ceteri Missionari
Ritibus adversantes (exceptis Jesuitis)
Regno ejicerentur: horum vero i
tuum Affertores palam profiterentur
se eisdem constanter inhæsuros, donec
via legitima nuperam Papæ Constitu
tionem cum juramenti formula acce
rint. Interim vero Hi Lusitanæ Reges
incitarint, ut hanc formulam admiri
sui Regni Missionariis prohiberet,
vero, qui tamen in Galliis Constitu
tionem *Unigenitus* pure & simpliciter
omni explicatione acceptari, pro
& focus propugnarunt, nunc concili
tis Aula Lusitana, atque Universitate
bus Constitutionem contra Ritus Se
nenses editam explicari ejusque rig
orem tolli vel mitigari impense, impo
tuneque a Papa postulent. Nec ha
contenti, Pontificiæ Constitutionis de
seruare

servantiam sub obtentu, quod illa duntaxat Sæc. XVIII.
præcepti titulum præferat, proin non in- A. C. 1719.
dissolubilis legis sed præcepti mere Ecclesi-
stici vim habeat, effugere nitebantur. Tot
impedimenta & difficultates, & discri-
mina suæ Constitutionis promulgationi
ac observantiæ opponi, summopere de-
plorabat Pontifex, doloris tamen sui
levamen attulerant aliæ literæ, quibus
hæc impedimenta tollendi spes facta est,
dummodo prudens quidam Pontificis
Minister eo alegatus Imperatoris be-
nevolentiam sibi conciliare niteretur:

Eapropter Pontifex talem Virum
ad Sinas mittere constituit, suumque
animi propositum die decima octava
Septembris Cardinalibus in secreto Con-
fistorio manifestavit, eos ita allocutus:
„Minime Vos latet, quam longo, quam
„maturo & quam diligenti præhabito
„examine dudum, videlicet tempore
„fel. rec. Innocentii Papæ XII. Præde-
„cessoris nostri inchoato, ac deinde jussu
„nostro per plures annos continuato ac-
„cerrimas illas contentiones jam pridem
„inter Sinenses Missionarios exortas,
„semperque indies magis invalescentes,
„tam circa quasdam voces Sinicas ad
„sanctum & ineffabile Dei nomen ex-
„primendum inibi usurpatas, quam
„circa nonnullos earum gentium ritus,
„Veluti superstitiosos a quibusdam ex
„Missio-

Sæc. XVIII. „Missionariis prædictis reprobatis:
A. C. 1719. „aliis vero, utpote eos civiles tantum
„afferentibus, permisso Apostolici
„dicii censura dirimere studuerimus,
„ita sublatis dissidiis Christianæ Reli-
„gionis Catholicæque fidei propagatio-
„nem turbantibus, omnes tandem
„ipsum dicerent in eodem sensu, &
„eadem sententia unoque ore gloriam
„caretur Deus ab iis, qui sanctificati sunt
„in Christo Jesu. Similiter nec ignoran-
„tis, quot quantisque studiis atque
„boribus illa nova, quæ his perfaci-
„inimicus homo superseminavit, Z
„zania, ut eorum, quæ a Nobis hac
„re decreta fuerunt, observantiam
„luderet, evellere curaverimus, ea
„mirum ante quatuor annos edita Co-
„stitutione, quæ decreta hujusmodi et
„acte, integre, atque inviolabiliter ob-
„servari præcepimus, quibuscumque re-
„tionibus, seu excusationibus ad illas
„rum executionem declinandam allac-
„amplissime rejectis. Nostis præterea
„quæ & quanta elapsō anno ex Sis-
„rum partibus nuntiata fuerint de no-
„vis inibi excitatis turbis, postquam
„memorata nostra Constitutio vix illas
„pervenerat, nostis difficultates, impe-
„dimenta, discrimina, quæ istius pro-
„mulgationi intercesserunt. Nostis in-
„nas, ærumnas, perturbationes,

„versus Europeos omnes, ac potissimum Sæc. XVIII.
„Evangelii præcones exortas. Nostis A. C. 1719.
„demum, quinam vulgatus fuerit ru-
„mor de Sinensis Imperatoris indigna-
„tione, susceptoque inde non inani me-
„tu, quod ex universo illius imperio
„Missionarii omnes quamprimum ejiciendi essent, simulque illic gravibus
„indicendis pœnis Christianæ legis non
„tantum prædicatio, sed etiam profes-
„sio omnino inhibenda esset. Placuit
„nihilominus Patri Misericordiarum &
„Deo totius consolationis, qui conso-
„latur nos in omni tribulatione nostra,
„non modicum hoc anno angustiis no-
„stris levamen afferre: ex una siquidem
„parte videlicet charissimi in Christo
„filii Joannis Portugalliae & Algarbio-
„rum Regis illustris nomine certiores
„facti sumus, Regem ipsum suis India-
„rum Administris, ac potissimum Goa-
„nis & Machaonensibus, pro perspecta
„illa, ac ubique gentium celebrata pie-
„tate sua, districte mandaturum esse,
„ne ullum executioni supradictæ nostræ
„Constitutionis impedimentum interpo-
„nent, & si quod forte haec tenus in-
„terpositum fuisse contingeret, sedulo il-
„lud removeri current, ut eadem nostra
„Constitutio integrum suum & plena-
„rium, ut par est, fortiatur effectum.
„Ex alia vero parte, nempe ex ipso Si-
Hist. Eccles. Tom. LXX. S na-

Sæc. XVII. „narum imperio novissime accepimus.
A. C. 1719 „longius in præfens abesse pericula illa
„quæ ibidem superiori anno Christiana
„legis professoribus imminere assereba-
„tur. Quin imo juste a nobis spera-
„posse, ut quivis eorum timor profla-
„abscedat, ubi celeri in eas partes ab-
„legatione alicujus pii, prudentis, ar-
„que illic summopere exoptati Aposto-
„lici Administri illius Imperatoris be-
„nevolentiam Nobis uberius conciliare
„studeamus, simulque illius Apostolic
„Administri strenua solertique oper-
„inter Evangelicos earumdem partium
„Operarios, quorum ceteroquin in pro-
„movendo Christi Regno labores ma-
„gnam in Domino laudem promerentur
„Spiritus ille pacis, mutuæque chari-
„tatis diligenter foveatur, atque ex-
„tetur, qui eorum vocationi maxime
„convenit, quique accuratissime a No-
„bis hactenus illis commendatus fu-
„atque etiam de cetero enixe commen-
„dabitur. Hunc propterea in finem,
„insuper ut certi reddamur, quod
„dem Evangelici Operarii præfati
„Constitutionem nostram, quemadmo-
„dum interposita jurisjurandi religio-
„sese omnes obstrinxerunt, re ipsa
„servent, ac nihilominus ministeriu-
„suum fideliter & cumulate obeant, ne
„illud obire a quoquam impediantu-

„Divino prius per Nos diuturnis atque Sæc. XVIII.
 „accuratis precibus invocato præsidio A. C. 1719.
 „habitaque super præmissis cum parti-
 „culari congregatione Fraternitatum
 „vestrarum negotiis propagandæ fidei
 „præpositorum deliberatione matura,
 „virum aliquem morum integritate, pie-
 „tate, doctrina atque prudentia præ-
 „stantem visitatorem Apostolicum cum
 „potestate legati de latere ad imperium
 „Sinarum, aliaque finitima Indiarum
 „orientalium Regna, unacum congruo
 „non modo selectorum Missionariorum,
 „sed etiam aliorum non vulgari bona-
 „rum artium & laudabilium disciplina-
 „rum peritia excellentium virorum co-
 „mitatu quam primum mittere consti-
 „tuimus. Ipsi vero sic a Nobis mitten-
 „do Visitatori consilium cepimus præ-
 „scribendi, ut unacum suis sociis ea
 „utens facultate, quam fel. rec. Pau-
 „lus V. Urbanus VIII. & Clemens X.
 „Romani Pontifices Prædecessores no-
 „strí per suas hac in re editas Apostoli-
 „cas literas, non modo Episcopis, &
 „Vicariis Apostolicis, sed etiam quibus-
 „vis Presbyteris sive saecularibus, sive
 „regularibus cuiuscunque Ordinis & in-
 „stituti, imo etiam laicis ad Indias orien-
 „tales & partes Sinarum accendentibus
 „amplissime concesserunt, suum scilicet
 „iter & navigationem per quascunque

S 2

„vias

Sæc. XVIII. „vias sibi bene visas suscipiendi libe
 A. C. 1719. „per Lusitaniam proficiscatur, atque in
 „de navigationem ad Sinas suscipi
 „Hanc porro deliberationem hac via
 „amplexi sumus non eo quidem animo
 „ut in usum revocemus antiquiora illa
 „decreta, quibus Religiosi viri ordo
 „num mendicantium ad partes orientales, ut inibi sanctum Evangelium pra
 „dicent, profecturi aliam, quam Lusitaniae viam tenere prohibebantur
 „adeoque Missionariis & Ministris Apostolicis illam adimamus libertatem
 „quam præsatæ recentiores Pontifices
 „sanctiones ipsis indulgent per quasque
 „que alias, quas maluerint, vias illas
 „proficisci, multoque minus eo consilie
 „silio, ut visitatori Apostolico nunc
 „tendo, ac ei adjungendis Missionariis
 „a quoquam impetremus, vel etiam
 „ipsis tribui patiamur licentiam ullius
 „aut permissionem obeundi in Sinam
 „imperio, aliisque Indiarum orientalium
 „Regnis Ministerium, quod in
 „injunximus, cum omnibus satis per
 „spectum atque exploratum sit Romanum
 „Pontificem supremam & indepen
 „dentem pro spirituali animarum res
 „mine in universo terrarum orbis
 „uctoritatem habere, nec ad mittendos
 „Operarios, qui religionem Christianam
 „fidemque Catholicam apud infideles

, prædicent, annuntient, roborent, & Sæc. XVIII.
„promoveant, ullius fidelis vel infide- A.C. 1719.
„lis, cuiusvis status, grādus, conditio-
„nis & dignitatis etiam Regiæ existat,
„licentia vel consensu indigere. Ejus-
„modi autem consilium ea duntaxat
„ratione inivimus, ut memorati Visi-
„tatoris opera debitas Regi Portugal-
„liæ gratias agamus, quod opem, præ-
„sidiumque suum pro felici hujus expe-
„ditionis nostræ eventu benigne Nobis
„obtulerit, ac ipsemet Visitator, ejus-
„que socii Regii patrocinii fructum &
„commoda experiri incipient, unde om-
„nibus perspectum reddatur Joannem V.
„Portugalliae Regem constanti sua erga
„Apostolicam Sedem reverentia a stu-
„dio plane filiali, minime vinci vo-
„luisse a clarissimis Majoribus suis in-
„clitæ memoriæ Regibus, qui non tam
„bellorum contra infideles fortiter ge-
„storum gloria, ac orthodoxæ Religio-
„nis fere ultra solis, annique vias pro-
„pagatione, quam fideli, strenuaque
„eiusdem Religionis tutela magnam
„apud homines laudem & majora a-
„pud Deum optimum maximum sibi
„merita pepererunt. Cæterum, quo
„idem Visitator majori cum honorifi-
„centia ad Dei gloriam animarumque
„pretiosissimo Domini nostri Jesu Christi
„sanguine redemptarum salutem tan-

S 3

, to

Sæc. XVIII. „to sibi a Nobis demandato Ministerio
A. C. 1719. „fungi valeat, Patriarchali eum titulū
„decorare intendimus celeberrimæ Ecclesiæ Alexandrinæ, quæ scilicet juxta
„optimo a primis Christianæ Religio
„nis temporibus, tanquam peculiare
„hæreditas Beatissimi Apostolorum Principis
„cipis haberi meruit, quippe qui per suum in Christo filium Evangelistam
„Marcum, ejusque salutarem sacrosanctum
„Evangelii prædicationem sibi illam
„comparavit, unde eam Ecclesiam Alexandrinam merito primam post han
„Romanam fuisse constat usque ad L

teranense Consilium sub Innocentio III.
„qui subinde ejusmodi honorem Ecclesie contulit Constantinopolitanæ.

His ita expositis declaravit, quod Carolum Ambrosium Mediobarbum, f. Mezzabarbam annos natum trigesimum quatuor, Presbyterum, Juris utriusque Doctorem, & in utraque Signaturam Referendarium, olim Provinciæ Salernensis Gubernatorem, tanquam Vicinorem Apostolicum cum potestate Legati a latere ad Sinarum, aliaque Orientalium Indiarum Regna decernens eumque Patriarchali Alexandrinæ Ecclesiæ præficere statuerit; hanc enim provinciam Borgias Nocerienfis Episcopus acceptare recusaverat.

§. XXXIV